

ХУЛОСАИ

комиссияи ташхиси шурои диссертатсионии 6D.KOA-067-и назди Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии АМИТ оид ба диссертатсияи номзади Файзуллоев Абдурозик Абдулҳакимович дар мавзуи “Таҳқиқи хусусиятҳои лексикӣ-семантикӣ ва сохтори топонимияи “Тазкират-уш-шуаро”-и Давлатшоҳи Самарқандӣ” барои дарёфти дараҷаи номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01. – Забони тоҷикӣ пешниҳод шудааст

Диссертатсияи Файзуллоев Абдурозик Абдулҳакимович ба “Таҳқиқи хусусиятҳои лексикӣ-семантикӣ ва сохтори топонимияи “Тазкират-уш-шуаро”-и Давлатшоҳи Самарқандӣ” бахшида шуда, дар он мухтассоти луғавию маъноии топонимия ё ҷойномҳои асари арзишманди адабии асри XV мавриди пажӯҳиш қарор гирифтааст. Дар забоншиносии тоҷик доир ба масъалаи омӯзиши топонимҳои тазкираи “Тазкират-уш-шуаро”-и Давлатшоҳи Самарқандӣ, ки яке аз тазкираҳои муътабари адабии тоҷик мебошад, то кунун пажӯҳиши алоҳида ва ҷудоғона ба вучуд наёмадааст.

Ба риштаи таҳлил қашида шудани номҳои мавзёҳои ҷуғрофӣ, ки яке аз қисматҳои муҳими ономастика ба шумор рафта, солҳои охир таваҷҷуҳи забоншиносонро бештар ба худ ҷалб намудааст. Зеро илми ономастика нисбат ба дигар илмҳои забоншиносӣ ҷавонтар буда, омӯзиши номҳои хос, бахусус номвожҳои мавзёҳои ҷуғрофӣ дар осори адабиёти классикии форсии тоҷикӣ, на танҳо ба соҳаи номшиносӣ тааллуқ дорад, балки ба паҳлуҳои гуногуну норавшани таърих, этнография, ҷуғрофия, фарҳангу маданият, адабиёту санъат, хунармандиву меъморӣ, шахрсозиву муносибатҳои байнидавлатӣ ва ҳамзамон, қисматҳои гуногуни забоншиносӣ алоқаманд мебошад. Аз ин рӯй, анҷоми рисолаи номзадӣ доир ба шинохти топонимҳои асари мазкур мубрам ва саривақтӣ маҳсуб мешавад.

Навоварии илмии таҳқиқот. Навоварии илмии рисолаи мазкур дар он зоҳир мегардад, ки мавзуи диссертатсионӣ дар заминаи номвожаҳои ҷуғрофии асари мушаххас аз нигоҳи маъноӣ луғавӣ, қабатҳои забонӣ ва сохтору таркиб ба роҳ монда шудааст.

Дар диссертатсия бори нахуст таҳлили бонизоми топонимҳои “Тазкират-уш-шуаро”-и Давлатшоҳи Самарқандӣ аз нигоҳи хусусияти луғавию маъноӣ чун як ҷузъи муҳими таҳқиқи илмӣ дар забоншиносӣ ба тариқи муназзам бо нишон додани маъно, баромад, ташаккул ва сохтор сурат гирифтааст.

Аҳаммияти назарии таҳқиқ дар он зоҳир мегардад, ки ин асари таърихӣ-адабӣ бори нахуст аз нигоҳи номшиносӣ ба риштаи таҳқиқ кашида шудааст. Муаллифи “Тазкират-уш-шуаро” нақлу ривоят ва воқеаҳои воқеии дидаву шунидаи худро дар иртибот бо ҳаёт ва фаъолияти адабии удабову уламои давраҳои гуногун тасвир намуда, маълумоти ҷолиберо аз таъриху адаби форсу тоҷик ба мерос гузоштааст. Ин аст, ки номвожаҳои мавзӯҳои ҷуғрофии асар низ чун сарчашмаи асосии таркиби луғавии забони тоҷикӣ ба шумор мераванд ва дар омӯзиши ономастикаи таърихӣ саҳми арзанда доранд.

Аҳаммияти амалии таҳқиқотро метавон дар он баршумурд, ки дар таҳлил ва шарҳу маънидод намудани масъалаҳои гуногуни решашиносӣ, калимасозӣ, овозшиносӣ, грамматика ва дигар қисматҳои забоншиносӣ низ маводди таҳқиқшуда бетаъсир нахоҳад буд.

Диссертант дар заминаи осори назарии ономастикаи умумӣ, аз ҷумла ономастикаи бадеӣ, асарҳо ва мақолаҳои илмии номшиносон А. В. Виноградов, В. В. Бартолд, А. С. Андреев, Э. М. Мурзаев, В. В. Виноградов, О. С. Ахманова, Г. О. Винокур, С. Айнӣ, А. Л. Хромов, А. З. Розенфелд, Р. Х. Додихудоев, Д. Саймиддинов, С. Назарзода, Ш. Исмоилов, Н. Офаридоев, Ҷ. Алимӣ, О. Маҳмадҷонов, Д. Ҳомидов, Р. Шоев, С. Қурбонмамадов, С. Абодуллоева, Д. Майнусов, С. Холиқназарова ва дигаронро истифода карда, рисолаи хуби илмӣ навиштааст.

Диссертатсия аз муқаддима, ду боб ва 10 фасл, 15 зерфасл, хулоса, феҳристи адабиёт ва замима иборат мебошад, ки дар маҷмӯъ 192 саҳифаи ҷопи компютери ро ташкил медиҳад.

Дар муқаддимаи диссертатсия мубрами мавзӯи таҳқиқ, дараҷаи таҳқиқи мавзӯ, робитаи таҳқиқ бо барномаҳо ва мавзӯҳои илмӣ; тавсифи умумии таҳқиқ – мақсаду вазифаи таҳқиқ, предмет ва объекти таҳқиқ, асосҳои назарию методологии таҳқиқ, усул, сарчашма ва навоари таҳқиқ, нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда, аҳаммияти назарӣ ва амалии таҳқиқ, мутобиқати диссертатсия бо шиносномаи ихтисоси илмӣ, саҳми шахсии унвонҷӯ дар таҳқиқи мавзӯ, тасвиби амалии натиҷаҳои таҳқиқ, нашри таълифоти илмӣ дар мавзӯи диссертатсия, сохтор ва ҳаҷми диссертатсия дарҷ гардидаанд.

Боби якуми диссертатсия «**Таҳқиқи хусусиятҳои вожагонии топонимҳои «Тазкират-уш-шуаро»-и Давлатшоҳи Самарқандӣ**» ном дошта, аз 8 фасл ва 6 зерфасл иборат аст. Дар ин боб, масъалаҳои ҷун таснифи топонимҳои асар ва таҳлили лексикӣ-семантикии онҳо, ойконимҳо ва мавқеи истифодабарии онҳо, хоронимҳо, полионимҳо,

комонимҳо, урбанонимҳо, гидронимҳо ва корбурди онҳо, мавқеи истифодабарии оронимҳо, номи кӯху дашт ва саҳро, номи қалъа, қаср, работ ва ниғорхона, дромонимҳо, антропотопонимҳо ва истифодаи онҳо, этнотопонимҳо ва мавқеи истифодабарии онҳо дар “Тазкират-уш-шуаро”-ро мавриди таҳқиқ қарор гирифта, муаллиф бо таҳлилҳои илмӣ ва хулосаҳои амиқ мулоҳизаронӣ мекунад.

Боби дуҷуми диссертатсия “Баромади забонӣ ва сохтори морфологии топонимҳои “Тазкират-уш-шуаро”-и Давлатшоҳи Самарқандӣ унвон дошта, аз ду фасл ва 9 зерфасл иборат аст. Дар фасли аввали боби дуҷум диссертант дар хусуси топонимҳои эронӣ, топонимҳои иқтибосии арабӣ, туркӣ-муғулӣ ва дигар забонҳо мулоҳизаҳои ҷолиб баён намуда, онҳоро аз ҳайси илмӣ ба риштаи таҳқиқ мекашад. Фасли дувуми боби дуҷум **“Таҳлили сохтори морфологии топонимҳои “Тазкират-уш-шуаро”-и Давлатшоҳи Самарқандӣ”** ном дошта, дар он диссертант топонимҳоро ба се бахш: сода, сохта ва мураккаб ҷудо намуда, онҳоро аз лиҳози луғавӣ шарҳу баст дода, ҷойгоҳи онҳоро дар асар муқаррар намудааст.

Дар қисмати хулоса муҳимтарин дастовардҳои ин тадқиқот зикр ёфтааст. Номгуи адабиёт мувофиқи талаботи рисолаҳои илмӣ таҳия гардидааст.

Аҳамияти таҳқиқ, навоариҳои илмӣ диссертатсия ва арзиши амалии онро ба назар гирифта, комиссияи экспертӣ ба чунин хулоса омад, ки диссертатсияи номзоди Файзуллоев Абдурозик Абдуҳақимович дар мавзӯи “Таҳқиқи хусусиятҳои лексикӣ-семантикӣ ва сохтории топонимии “Тазкират-уш-шуаро”-и Давлатшоҳи Самарқандӣ” кори таҳқиқии анҷомёфта буда, ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошад ва онро барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзоди илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01 – Забони тоҷикӣ ба ҳимоя пешниҳод кардан мумкин аст.

Мазмуни асосии диссертатсия дар 8 мақолаи илмӣ, аз ҷумлаи онҳо 5 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр шудааст. Инчунин, мазмуну муҳтавои пажӯҳиши мазкур дар конференсияи илмӣ баён карда шудаанд. Мақолаҳои илмӣ муаллиф ва теъдоди маводи ҷопшуда ба талаботи бандҳои 34 ва 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ мувофиқат менамоянд.

Комиссияи экспертӣ дар асоси банди 60-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ пешниҳод менамояд:

1. Диссертатсияи номзоди Файзуллоев Абдурозик Абдуҳақимович

дар мавзуи “Таҳқиқи хусусиятҳои лексикӣ-семантикӣ ва сохтори топонимияи “Тазкират-уш-шуаро”-и Давлатшоҳи Самарқандӣ” барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01 – Забони тоҷикӣ дар ҷаласаи Шурои диссертатсионии 6D.КОА-067-и назди Институди забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии АМИТ ба тариқи овоздиҳии ошкоро ба ҳимоя қабул карда шавад.

2. Комиссияи эксперти муҳаққиқони зеринро, ки қорҳои илмӣ-таҳқиқотияшон ба ихтисоси 10.02.01 – Забони тоҷикӣ мувофиқат доранд, ба ҳайси муқарризони расмӣ пешниҳод менамояд:

- **Ҳомидов Дилмурод Рачабович** – доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи таърихи забон ва типологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон;

- **Амлоев Аминҷон Ятимович** – номзади илмҳои филологӣ, муаллими калони кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи славянии Россия ва Тоҷикистон.

3. Ба сифати муассисаи пешбар Муассисаи давлатии таълимии “Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ пешниҳод мешавад.

4. Барои гузоштани эълони ҳимоя, матни диссертатсия ва автореферати он дар сомонаи Институди забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии АМИТ ва сомонаи КОА-и назди Президенти ҶТ иҷозат дода шавад.

5. Барои чопи автореферат бо ҳуқуқи дастнавис ва ирсол гардидани он ба суроғаҳои таъиншуда иҷозат дода шавад.

Раиси комиссияи таҳхис:

доктори илмҳои филологӣ,
узви шурои диссертатсионӣ

Раҳматуллозода С.

Аъзои комиссияи таҳхис:

доктори илмҳои филологӣ,
узви шурои диссертатсионӣ

Султон Ҳ.Б.

доктори илмҳои филологӣ, профессор
узви шурои диссертатсионӣ

Нуров П.

05.02.2024